

Lovændringen havde blandt andet til formål at opfylde kravene i FN's konvention om begrænsning af statsløshed. Ændringerne var et resultat af et fællesnordisk samarbejde, og tilsvarende lovændringer blev samtidig gennemført i Norge, Sverige og Finland.

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 3 har eksisteret uændret i den forløbne periode, og også i de tre andre nordiske lande gælder fortsat tilsvarende regler.

Bestemmelsen er rettet mod en gruppe unge mennesker med en særlig stor tilknytning til Danmark, og jeg finder ikke – på baggrund af enkeltstående tilfælde – at der er behov for at udstrække de til enhver tid gældende kriterier for naturalisation til også at gælde for denne særlige gruppe.

Jeg kan i øvrigt henvise til det, som den daværende justitsminister gav udtryk for, da det rejste spørgsmål var til drøftelse i Folketinget den 14. marts 1996 ved behandlingen af beslutningsforslag B 85 om indførelse af et vandelskrav som betingelse for opnåelse af dansk indfødsret ved skriftlig erklæring. Ved den lejlighed tilkendegav et flertal i Folketinget, at man ikke kunne tilslutte sig forslaget om indsættelse af et sådant vandelskrav i § 3.

Spm. nr. S 1477

Til justitsministeren (19/2 97) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Er ministeren indforstået med ved afstemningen i Folketinget ved 3. behandlingen af de tre årlige indfødsretstildelinger at foretage en vis opdeling, således at der f.eks. efter begæring er mulighed for at foretage individuelle afstemninger vedrørende ansøgere med grov kriminalitet eller tvivlsom identitet?«

Begrundelse

Selv om grundlovsbestemmelsen var stort set den samme, foregik der i tiden under 1915-grundloven en langt grundigere individuel behandling af indfødsretsansøgninger, end det nu er tilfældet. Det skyldes dels det lavere antal ansøgere, dels at ansøgningerne blev forelagt i kommunalbestyrelserne, og dels at det daværende landsting afsatte meget betydelige res-

sourcer til behandlingen, mens den dengang i Folketinget nærmest var af formel karakter.

Svar (3/3 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I forbindelse med fremsættelsen af hvert enkelt lovforslag om indfødsrets meddelelse sender Justitsministeriet en række oplysninger om de personer, der er omfattet af lovforslaget, til Folketingets Indfødsretsudvalg.

Udvalget modtager blandt andet omfattende oplysninger om de personer på lovforslaget, der er dømt for visse former for kriminalitet (drabs-, volds- og sædelighedsforbrydelser samt overtrædelser af narkotikalovgivningen) samt oplysning om de personer på lovforslaget, der i øvrigt har modtaget dom for overtrædelse af straffeloven eller særlovgivningen.

På baggrund af disse oplysninger kan Indfødsretsudvalgets medlemmer træffe beslutning om eventuel fremsættelse af ændringsforslag med henblik på udtagelse af nogle af personerne fra lovforslaget.

Det er min opfattelse, at de nævnte oplysninger giver Folketinget tilstrækkeligt grundlag for at foretage en individuel vurdering af ansøgerne.

Efter min opfattelse vil det ikke være rigtigt at opdele ansøgerne om dansk indfødsret i grupper, alt efter om de pågældende er ustraffede, straffet for grov kriminalitet, straffet for mindre forseelser osv.

For så vidt angår personer med tvivlsom identitet kan oplyses, at en ansøgning altid vil blive forelagt for Indfødsretsudvalget forud for en eventuel optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse, såfremt Justitsministeriet er bekendt med, at der kan rejses tvivl om ansøgerens identitet.

Spm. nr. S 1487

Til trafikministeren (20/2 97) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvad er baggrunden for, at Cat-Link færgerenes afgang og ankomster ikke er medtaget i forslag til køreplan for Nordvestbanen fra september 1997?«